

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/222/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616202620
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8616202620.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa, v právnej veci žalobkyne R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. M. XX, XXX XX, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubříková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C 87/2016-25 zo dňa 21. septembra 2016 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením nariadil toto neodkladné opatrenie:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 25.7.2006, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., na výkon zrážok zo mzdy, do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. Zamestnávateľ žalobkyne: Obec Vyšná Olšava, 090 32 Vyšná Olšava, je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25.7.2006 uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s..

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 324 odsek 1 a 3, § 325 odsek 1, § 328 odsek 1, § 329 odsek 1, § 333, § 334, § 325 odsek 2 písm. c/ zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Vychádzal zo zistenia, že v konaní bola dostatočne odôvodnená oprávnenosť obáv žalobkyne, že žalovaný ako veriteľ si na základe dohody o zrážkach zo mzdy môže jednostranne diktovať výšku dlhu, resp. sám určovať oprávnenosť jednotlivých nárokov, ktoré majú vyplývať zo spotrebiteľskej zmluvy a de facto nariaďovať ich výkon zamestnávateľovi žalobkyne vo forme zrážok zo mzdy bez toho, aby boli tieto nároky podrobené súdnej kontrole. Podľa názoru súdu prvej inštancie, uvedeným rozhodnutím neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej, je však žiaduce upraviť pomery účastníkov v snahe predísť budúcim súdnym sporom. Do rozhodnutia vo veci samej žalovaný neutrpí ujmu na rozdiel od žalobkyne, ktorej vykonávanie zrážok zo mzdy (navyše v rozsahu, ktorý si môže určovať sám žalovaný) môže spôsobiť vážny zásah do jej majetkových práv. Súd prvej inštancie považuje za spravodlivé žiadať uloženie povinnosti spočívajúcej v dočasnom zákaze vykonávať zrážky zo mzdy aj subjektu, ktorý nie je účastníkom konania, t.j. zamestnávateľovi žalobkyne, preto uložil povinnosť aj jemu. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

4. Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Žalovaný žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietne, alternatívne aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie zastavil. Namietol nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces vychádzajúceho

z čl. 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a zároveň vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu prejednávateľ daný spor, nakoľko sa žalobkyňa s jeho právnym predchodcom dohodla, že všetky spory, ktoré vzniknú z uzavretej zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, úplatnosť a výklad, budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a. s. s tým, že je nepochybné, že predmet sporu vznikol z obchodu, ktorý bol predmetom Zmluvy a je nepochybné, že daný spor je spôsobilý na prejednanie na rozhodcovskom súde, nakoľko spĺňa podmienky § 1 odsek 2, 3 zákona č. 244/2005 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Žalovaný v odvolaní ďalej namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane, nakoľko s pôvodným veriteľom tvorí nerozlučné procesné spoločenstvo, keďže túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi s tým, že z ustanovenia § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že rozhodnutie súdu bude mať vplyv nielen naňho, ale predovšetkým na dodávateľa - bankovú inštitúciu pôvodného veriteľa, ktorým bola Poštová banka, a. s. a zároveň poukázal na nedostatok naliehavého právneho záujmu, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby s tým, že k vykonaniu zrážok zo mzdy žalobkyne už došlo a preto pokiaľ by súd návrhu vyhovel, žalovaná by podala ďalší návrh na splnenie povinnosti s tým, že o vykonaní zrážky zo mzdy mala vedomosť už v čase podania návrhu, z dôvodu ktorého nie sú splnené procesné podmienky ako základný predpoklad pre úspešnosť určovacej žaloby. Uviedol, že pokiaľ by aj neboli zrážky zo mzdy vykonávané, bola by žalobkyňa povinná plniť v zmysle dohodnutých úverových podmienok splácať mesačné pravidelné splátky anuity úveru v rovnakej výške, ako by boli vykonávané zrážky zo mzdy s tým, že ak by aj súd žalobe vyhovel a určil by neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, nemala by táto skutočnosť žiadny vplyv na platnosť hlavného úverového zmluvného vzťahu, ktorý dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje s tým, že sa nie je možné stotožniť s tvrdením, že dohoda zasahuje do majetkovej sféry žalobkyne, nakoľko práve vykonávaním zrážok zo mzdy sa jej dlh voči nemu znižuje, pričom ak by aj bola v tomto súdnom konaní určená neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu neprijateľnej podmienky, bol by povinný vrátiť žalobkyňi všetky vykonávané zrážky, čím by sa žalobkyňa opätovne dostala do situácie dlžníka v pôvodnej nesplatennej sume úveru s príslušenstvom. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu. Poukázal na skutočnosť, že spoločnosť Poštová banka, a.s., na svojom internetovom sídle www.postovabanka.sk zverejňuje svoje obchodné podmienky v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré boli žalobkyňi dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma, mohla si ich preštudovať kedykoľvek pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere a mala možnosť si vybrať, či uzavrie zmluvu úvere so spoločnosťou Poštová banka, a.s., z dôvodu ktorého nie je možné konštatovať, že dohoda o riešení sporov v rozhodcovskom konaní je neplatná, pretože je nezvýraznená, keďže túto si spotrebiteľ mal možnosť preštudovať v akomkoľvek formáte písma a v akomkoľvek časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o úvere. Uviedol, že nakoľko dôkazné bremeno nesie žalobkyňa, je jej povinnosťou preukázať, že zmluvu, resp. dohodu o zrážkach zo mzdy neuzavrela slobodne, s výnimkou prípadu, ak by v čase podpisu bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, resp. jej spôsobilosť bola obmedzená, nakoľko v opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tvrdenie, a súd by ho pri hodnotení dôkazov nemal brať do úvahy. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu, ktorý v ustanovení § 551 nikde neuvádza povinnosť zmluvných strán (veriteľa a dlžníka) určiť si výšku zrážok zo mzdy. Účelom zabezpečovacieho inštitútu je práve uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absolútne absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva, zdôvodňovať neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky, pričom *reductio ad absurdum*, akékoľvek zabezpečenie pohľadávok zo spotrebiteľských vzťahov by nebolo prípustné, a pokiaľ by to malo byť účelom a cieľom Smernice, nepochybne by to v nej uvedené bolo, resp. zákonodarca mohol ísť pri implementácii Smernice nad jej rámec, a nič mu nebránilo zakázať takéto zabezpečenie (rovnako, ako bolo vylúčené zabezpečenie zmenkami). Uviedol, že § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, platnom v čase podpisu zmluvy, hovorí o neplatnosti podmienky, ktorá je ako právna skutočnosť definovaná v ustanovení § 36 ods. 1 tak, že vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky a na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada. Poukázal na skutočnosť, že aj samotná judikatúra ESD vyžaduje rešpektovanie vnútroštátnych predpisov, rozhodovanie nie *an block*, ale *in concreto*, a predovšetkým riadne a vyčerpávajúce zdôvodnenie v čom spočíva nerovnováha spotrebiteľa v jeho neprospech, a až potom je na mieste skúmať individuálny charakter dojednanej podmienky. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/994/2013 a rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 6C/197/2014. Poukázal na odlišné stanovisko sudcu Milana Lálíka k nálezu

sp. zn. I. ÚS 547/2012, podľa ktorého všeobecné súdy, vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľa pustili tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), čo sa dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti s tým, že takýto postup zo strany orgánov ochrany práva je nielenže absolútne nevýchovný, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by v podstate mali platiť aj pre „privilegovaného spotrebiteľa“; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak hrozí riziko nevykonalenia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto, ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagatelné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok a tým aj právny štát (čl. 1 ods. 1 ústavy).

5. K odvolaniu sa žalobkyňa nevyjadрила.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné:

9. V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné poukázať na ustanovenie § 325 odsek 1 C.s.p., podľa ktorého neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa ustanovenia § 326 odsek 1 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Neodkladné opatrenie má v danom prípade len dočasný charakter. Jeho účelom je zamedziť výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne do doby, než bude rozhodnuté vo veci samej. Neodkladné opatrenie má teda len predbežný charakter v tom zmysle, že k jeho nariadeniu môže dôjsť aj vtedy, pokiaľ nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie. Preto pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku a to z dôvodu, že neodkladné opatrenie má dočasný, predbežný charakter. Nie je teda potrebné zisťovať všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010)

12. Takéto neodkladné opatrenie v zásade neprejudikuje práva a záujmy účastníkov konania. Svoje opodstatnenie stratí akonáhle súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nejde o opatrenie konečné, jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia.

13. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 7657934206 zo dňa 25.07.2006, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s. a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Domáhala sa tiež uloženia povinnosti zamestnávateľovi žalobkyne, Obci Vyšná Olšava zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa tejto Dohody. Žalovaný požiadal listom zo dňa 06.05.2016 (č.l. 13) zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu výkonu zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy za účelom uspokojenia pohľadávky žalovaného až do úplného uspokojenia jeho pohľadávky. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou typovej formulárovej zmluvy - Zmluvy o úvere zo dňa 25.07.2006 (č.l. 5). Konkrétne bola obsiahnutá v článku 3 bode 4 predmetnej Zmluvy.

14. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach

v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí brať súd ohľad. (porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal)

15. Pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné osvedčiť uplatnený nárok. Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v dostatočnej miere osvedčila svoj nárok. Žalobkyňa poukázala na dôvodnosť potreby dočasne upraviť pomery, odôvodnila nebezpečenstvo bezprostrednej hrozacej ujmy, ktorá je osvedčená tým, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok z jej mzdy pričom však platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a teda aj zákonnosť vykonávaných zrážok bola žalobkyňou spochybnená a namietaná. Nakoľko zamestnávateľ musí vykonávať zrážky na základe nejudikovaného titulu tak žalobkyňa nemá iné prostriedky (do právoplatného rozhodnutia súdu o určenie neplatnosti konkrétnej Dohody o zrážkach) tento proces zastaviť, než požiadať súd o nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Zistené okolnosti prípadu nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe dočasnej úpravy pomerov aj vo vzťahu medzi stranami sporu a treťou osobou (zamestnávateľ žalobkyne), pretože pokiaľ súd prvej inštancie predbežne uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva zo spornej Dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu, za stavu, že už žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy by bez súčasného uloženia povinnosti zamestnávateľa zdržať sa vykonávania zrážok, bolo neodkladné opatrenie nerealizovateľné a stratilo by význam.

17. K odvolacej námietke žalovaného o nedostatku právomoci súdu prvej inštancie prejednať predmetnú vec vzhľadom na uzavretú rozhodcovskú doložku odvolací súd uvádza, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal jej uzavretie. Z tvrdení žalovaného vyplýva, že rozhodcovská doložka mala byť súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, čo by však malo za následok jej absolútnu neplatnosť. Absolútne neplatná rozhodcovská doložka by nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Vzhľadom na uvedené je preto táto námietka nedôvodná.

18. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného týkajúcej sa nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane odvolací súd uvádza, že okruh strán sporu určuje žalobca vychádzajúc z hmotného práva. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. V konaní o vydanie neodkladného opatrenia žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným, čo vyplýva z predloženej Zmluvy o úvere zo dňa 25.07.2006 v spojení s výzvou zo dňa 06.05.2016 na vykonanie zrážok zo mzdy adresovanej jej zamestnávateľovi. Neodkladným opatrením sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala uloženia povinnosti zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy, pričom v zmysle vyššie uvedeného je žalovaný ako právny nástupca Poštovej banky, a.s. nositeľom týchto práv. Z toho dôvodu považuje odvolací súd danú námietku žalovaného za nedôvodnú.

19. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 328 odsek 1 C.s.p. a skonštatoval, že v konaní bola dostatočne odôvodnená oprávnenosť obáv žalobkyne. Za tohto stavu, v súlade s ďalšími zákonnými ustanoveniami uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia, súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Nemožno teda prihliadať na námietku nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, či jeho nepreskúmateľnosť.

20. Čo sa týka ďalších odvolacích námietok, k tým odvolací súd uvádza, že ich význam bude posudzovaný súdom prvej inštancie pri rozhodovaní o veci samej.

21. So zreteľom na uvedené odvolací súd v zmysle § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. napadnuté uznesenie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).